

Ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος για την προσωπικότητα του μακαριστού Γέροντος Αμβροσίου Λάζαρη

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Την σεβάσμιο μνήμη του μακαριστού [Γέροντος Αρχιμανδρίτη π. Αμβροσίου Λάζαρη](#) (†2006) τίμησε το Σάββατο 30 Νοεμβρίου 2024 η Ιερά Μονή Δαδίου, τελώντας το καθιερωμένο ετήσιο Αρχιερατικό μνημόσυνό του υπό του [Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών](#).

18 χρόνια μετά την οσιακή κοίμησή του, στην Ιερά Μονή Παναγίας Γαυριώτισσας στο ιστορικό Δαδί, του Δήμου Αμφικλείας, εκεί όπου ο μακαριστός π. Αμβρόσιος

πέρασε τα τελευταία χρόνια της επιγείου ζωής του, διατελών ως Εφημέριος και Πνευματικός της Ιεράς Αδελφότητας και πλήθους πνευματικών παιδιών.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών αναφερόμενος στην προσωπικότητα του μακαριστού και αγιασμένου Γέροντος π. Αμβροσίου σημείωσε:

«Με τη μέριμνα και τη φροντίδα της σεβαστής γερόντισσας και της αδελφότητας της μονής βρισκόμαστε και σήμερα πάλι εδώ στο Καθολικό της Ιεράς Μονής, για να ασπαστούμε νοητά, το ιερό πρόσωπο και την αγία δεξιά του μακαριστού Γέροντος π. Αμβροσίου, να τελέσουμε το ιερό μνημόσυνο και βέβαια η Αγία μας Εκκλησία προσεύχεται και για τους αγίους, γιατί μας βεβαιώνει η αγία μας Εκκλησία, ότι «δεν υπάρχει άνθρωπος ο οποίος ζει και δεν αμαρτάνει». Προσεύχεται, για όλους τους ανθρώπους και προσεύχεται ακόμα και για αυτούς τους ανθρώπους, όπως ο μακαριστός Γέροντας Αμβρόσιος, οι οποίοι έζησαν με φόβο Θεού προσπαθώντας με όλη την ικμάδα της υπάρξεώς τους να ευαρεστήσουν τον Θεό και να αναπαύσουν τον άνθρωπο και αυτό αποτελεί ένα μεγάλο δίδαγμα για όλους εμάς που καλούμεθα να προσευχόμεθα για όλους τους ανθρώπους, να αγαπούμε όλους τους ανθρώπους και να μην ξεχνούμε ποτέ ότι όλοι οι αδελφοί είμαστε συναμαρτωλοί, όλοι πάσχουμε από το ίδιο νόσημα, την ίδια νόσο, τη νόσο της αμαρτίας και όλοι βρισκόμαστε με το Έλεος του Θεού, στο μεγάλο θεραπευτήριο, στο μεγάλο νοσοκομείο, που είναι η Αγία μας Εκκλησία, στην οποία εισερχόμεθα όχι για να μεταδώσουμε την ασθένεια που κουβαλάμε ο ένας στον άλλον, αλλά για να θεραπευτούμε, να καθαριστούμε εσωτερικά, να φωτιστούμε πνευματικά και να οδηγηθούμε στο τρίτο στάδιο της πνευματικής μεθελικιώσεως, όπως αναφέρουν οι Πατέρες της Εκκλησίας ιδιαίτερα είναι οι Νηπτικοί Πατέρες, που είναι η θέωση.

Αυτό το δρόμο ακολούθησε ο μακαριστός γέροντας από τα πρώτα βήματα της ενταύθα ασκητικής διατριβής του μέχρι την οσιακή κοίμησή του, το δρόμο της καθάρσεως, το δρόμο του φωτισμού και το δρόμο της θεώσεως. Αυτός είναι ο δρόμος της Εκκλησίας, αυτή είναι η οδός της φιλοκαλίας, η νηπτική οδός, αυτήν την οδό δίδαξε ο μακαριστός γέροντας στις μοναχές αλλά και στους αναρίθμητους εκατοντάδες μαθητές του, πνευματικά του παιδιά, χιλιάδες, όχι εκατοντάδες, αλλά και σε όλη την Εκκλησία. Αξίωσε ο Θεός την ταπεινότητά μου να διακονώ σε αυτήν την Ιερά Μητρόπολη στην οποία διακόνησε ένας τόσο σπουδαίος, μεγάλος, ευλαβείς, ενάρετος και άγιος άνθρωπος.

Σπουδαίες προσωπικότητες, που ο Θεός της αγάπης μας έχει λυπηθεί και μας στέλνει τέτοια πρόσωπα, για να στηριζόμεθα μέσα στη φουρτούνα αυτού τού βίου.

Είναι οι φάροι οι πνευματικοί, καθώς θαλασσοδέρνουμε μέσα στη θάλασσα των πειρασμών, μέσα στη θάλασσα της αμαρτίας, μέσα στην ανεμοθύελλα αυτής της ταραγμένης εποχής στην οποία ζούμε, στέκονται φάροι, σταθεροί, κραταιοί για να μας δείχνουν που βρίσκεται το λιμάνι, που βρίσκεται το απάνεμο λιμάνι, που βρίσκεται η στεριά, που βρίσκεται η ασφαλής οδός της πνευματικής ζωής που είναι η μητέρα μας Εκκλησία.

Προσευχόμεθα με πολλή ευγνωμοσύνη για τον όσιο Γέροντα Αμβρόσιο τον Λάζαρη, τον πνευματικό πατέρα και Γέροντα αυτής της Μονής αναρίθμητες είναι οι διηγήσεις που έρχονται και στα δικά μου αυτιά στις ατελείωτες περιοδείες που πραγματοποιώ στην περιοχή μας, αλλά και όχι μόνο και σε άλλες περιοχές ιδιαιτέρως της Αττικής, από πρόσωπα που βοηθήθηκαν, που ξεκουράστηκαν, στα οποία ο π. Αμβρόσιος τους μετέφερε το μήνυμα του Θεού στη ζωή τους μέσα από τα χαρίσματα, που του είχε δώσει ο Θεός και το χάρισμα να βλέπει και το χάρισμα να ακούει. Διότι κανείς δεν έχει το χάρισμα να βλέπει, αν δεν έχει το χάρισμα να ακούει, να ακούει τον Θεό, να ακούει και τον άνθρωπο, να ακούει τον πονεμένο άνθρωπο, να ακούει τον άνθρωπο, ο οποίος μπορεί να είναι μπερδεμένος, μπορεί να είναι τελείως στα χαμένα. Το μεγάλο πρόβλημα στις μεταξύ μας σχέσεις και το μεγάλο πρόβλημα και σε πολλούς από τους χριστιανούς, είναι ότι δεν έχουν διάθεση να ακούσουν, έχουν διάθεση μόνο να κρίνουν, έχουν διάθεση μόνο να υποδείξουν, μόνο να εκφραστούν, μόνο να εκφράσουν κρίση και άποψη και γνώμη και μάλιστα ως αυθεντίες και όχι να ακούσουν ευλαβικά ακόμη και την άλλη φωνή, και την μπερδεμένη και την άλλη άποψη και την προβληματική, γιατί αν δεν ακούσεις δεν θα θεραπεύσεις. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος τονίζει ότι «το απρόσληπτον και αθεράπευτον» και πολλές φορές αυτό συμβαίνει και στα σπίτια μας με τα παιδιά τα ίδια, το σύζυγο, τη σύζυγο, τους ανθρώπους μας. Δεν έχουμε την υπομονή να ακούσουμε ακόμα και αυτό το οποίο μπορεί να είναι μαχαίρι στην καρδιά μας, αλλά αν δεν το ακούσουμε, δεν το υπομείνουμε και με την αγάπη, να προσπαθήσουμε να το θεραπεύσουμε τότε έρχεται το χάσμα, έρχεται το σχίσμα και ο ένας άνθρωπος απομακρύνεται από τον άλλον και τελικά μένει μονάχα ο εγωισμός τάχατες ότι μείναμε αμετακίνητοι στην άποψη μας, τη γνώμη μας, στη γραμμή μας και πολλές φορές αυτό το «βαπτίζουμε» και ως ακρίβεια περί τη πίστη.

Ο π. Αμβρόσιος στεκόταν εδώ σταθερός πυλώνας για να μας ακούει, για να ακούει τους πάντες και αφού άκουγε καθοδηγούσε και έδειχνε δρόμο, έδειχνε δρόμο προς το Θαβώρ, έδειχνε τον δρόμο προς την Βασιλεία του Θεού τον οποίο δρόμο τον διέκρινε με το χάρισμα της διακρίσεως διαφορετικό γι' αυτόν που μπορούσε να κάνει μεγάλο διασκελισμό και διαφορετικό γι' αυτόν που τα βήματά του ήταν ισχνά και οι βηματισμοί του προβληματικοί, γιατί οι Πατέρες της Εκκλησίας ξέρουν να δίνουμε το σωστό φάρμακο στον κάθε ασθενή όπως κάνει ένας σοφός

γιατρός. Δεν δίνει το ίδιο φάρμακο σε όλους τους ασθενείς ακόμα και αν έχουν την ίδια ασθένεια, ακόμη κι αν όλοι πάσχουμε από διαβήτη, άλλη αγωγή θα πάρει ο ένας, άλλη αγωγή θα πάρει ο άλλος.

Έτσι και ο πνευματικός πατέρας ακόμα και σε ένα μοναστήρι με τις μοναχές με τους μοναχούς, τον κάθε έναν τον οικονομεί με βάση την κατάσταση, με βάση τις δυνατότητές του, με βάση την επιθυμία του, την αγωνιστικότητά του, τον αθλητικό του κάματο και κυρίως με βάση την διάθεση του να ταπεινώνεται καθημερινά και να ζητά τη Χάρη του Θεού.

Είμαστε πολύ λοιπόν ευλογημένοι και όσοι από εσάς γνωρίσατε αυτό τον άγιο Γέροντα είστε πάρα μα πάρα πολύ ευλογημένοι, προνομιούχοι και τυχεροί όχι για να σας δημιουργεί αυτό μία υπερηφάνεια, γιατί λέει ένας Άγιος της Εκκλησίας μας, ότι «όσο πιο πολλούς Αγίους έχεις γνωρίσει στη ζωή σου, τόσο πιο αυστηρή θα είναι η κρίση του Θεού κατά τη Δευτέρα Παρουσία και είναι μακάριοι πολλές φορές οι άνθρωποι, που δεν γνώρισαν ή που δεν άκουσαν, πολύ πιο επιεικής θα είναι ο Θεός σε αυτούς τους ανθρώπους ου ούτε γνώρισαν ούτε άκουσαν». Εμείς λοιπόν που και γνωρίσαμε και ακούσαμε, εσείς που αξιωθήκατε να σκύψετε τον αυχένα σας κάτω από το πετραχήλι αυτού του αγίου Γέροντος, η ευθύνη είναι πολλή μεγάλη και ιδιαίτερα ακόμα μεγαλύτερη όταν εκφράζεστε ή τοποθετείστε για θέματα εκκλησιαστικά και πνευματικά, γιατί μπορεί η δική σας γνώμη, η δική σας άποψη να χρεωθεί ως γνώμη ή ως άποψη του μακαριστού Γέροντος Αμβροσίου και άθελά σας αντί να τιμηθεί και να τιμάτε η μνήμη του να την προσβάλετε».

Ακολουθώντας, στο όμορφο Αρχονταρίκι του Μοναστηριού, εκ μέρους της Ιεράς Αδελφότητας, εδόθη κέρασμα εις μνήμην του αιμνήστου Γέροντος, κατά την διάρκεια του οποίου ο Σεβασμιώτατος είχε μία ευχάριστη επικοινωνία με την Καθηγουμένη της Μονής Γερόντισσα Χριστοδούλη, τις μοναχές και τα πνευματικά παριστάμενα πνευματικά τέκνα του Γέροντος.

Μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: η Δήμαρχος Αμφίκλειας – Ελάτειας κ. Αθανασία Στιβακτή, ο Πρόεδρος της Αμφίκλειας κ. Δημήτριος Αγγέλης, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων του τόπου.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

(Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου)